

J. Kaufman: V USA MÁME EKONOMIKU SUPER, JEN BANKY NÁM BANKROTUJÍ ...

Mechanismus katastrofy - Chamtivost, špatné investice, nepodložené půjčky, šedý trh s deriváty. Když ptáčka sion-globalisté lapají...

- CZ24 News | 28. května 2023

V posledních letech jsme byli zasaženi celou škálou katastrofálních situací, jaké naše doba nikdy předtím nezažila. Napřed to bylo strašení s jakousi nemocí, které říkali krypticky COVID a která se ukázala být velice mírná chřipka. To způsobilo, že došlo k pokusu o zničení ekonomie všech států, které na toho strašáka uvěřily. Byly nařízeny karantény, lidé museli sedět doma, nesměli na vzduch a na slunce, menší obchody krachovaly.

Poté, co přestalo nenormální šílenství s karanténami, ekonomie se začala jaksi upravovat, i když mnoho obchodů a jiných podniků už nikdy své dveře neotevřely. A tak nám hodili do cesty válku, inflaci, různé formy nedostatku, vysoké ceny a začátky bídy.

Americké banky, neměly kam investovat peníze a tak nakoupily vládní dluhopisy. Ty ale přišly s (tehdejším) nízkým úrokem a když pak úrokové sazby vylétly prudce nahoru, dluhopisy ztratily prakticky na ceně, protože dnes ty stejné dluhopisy vynáší mnohem víc.

A pak přišel bankrot „Silicon Valley Bank“ – Banka Silikonového (křemíkového) údolí.

Silikonové údolí v Americe je místo, kde se usadilo hodně nových firem, převážně technologických, jako počítače, počítačové programy, finanční firmy. Je tam Adobe, Alphabet, Apple, eBay, Hewlett Packard, Intel, LinkedIn, Meta, NVIDIA, PayPal, Zoom (video komunikace), Freedom Financial Network a jiné.

A také je tam „Silicon Valley Bank“ (dále: SV banka), která se dostatečně nepostarala o své záležitosti a když ji shora uvedený řetěz událostí naprosto zdeptal, tak zkrachovala. Americká finanční pojišťovna pro banky (FDIC, Federal Deposit Insurance Corporation) sice kryje uložené peníze zákazníků až do výše 250 000 dolarů, ale když je těch zkrachovaných banek příliš mnoho, pak její finanční zásoba nestačí pokrýt poptávku.

V tomto případě se Bidenova administrace postarala o nápravu, když slíbili, že vyplatí všechny vklady, i ty **nad 250 000 dolarů**. Jinými slovy, že vrátí všechno všem, i těm bohatým a samozřejmě, že to daňoví poplatníci uhradí. Buď budou k tomu účelu zvýšeny bankovní poplatky, nebo daně ze mzdy, či něco jiného, anebo všechno dohromady.

Co způsobilo bankovní kolaps?

Oficiální zprávy obviňují špatné vedení, chamtivost, špatné investice, nepodložené půjčky a jiné, celkem logické možnosti. Jenže v tomto případě není nic z toho pravda. **Americký bankovní systém byl zničen záměrně a velké banky tomu pomáhaly.**

System „dílčích zásob“ (fractional reserve system) byl jedním z hlavních činitelů v této hazardní hře,

kteřou banky podnikaly s našimi penězi. [Je to systém](#), kdy banky potřebují mít pouhou část peněz k pokrytí běžných požadavků zákazníků a veškerý zbytek může být použit na půjčky, investice a cokoliv jiného. Takže když si vezmete půjčku na tisíc dolarů, banka musí mít v hotovosti pouze 200 dolarů, nebo jakékoliv jiné procento celé částky. Ten zbytek půjčky je jednoduše vytvořen ze vzduchu.

Ten hlavní podíl na krachování amerických banek ale má náhlé a prudké zvýšení úrokových sazeb. To je, co se právě začalo projevovat na těch finančních institucích, které s tímto zákeřným útokem dopředu nečítaly. A ještě víc se to projeví později, až s postupem času budou mnohé půjčky vyžadovat přefinancování a to přijde s mnohem vyššími úrokovými sazbami. Potom dojde k takové lavině bankrotů, že si to snad ani nedovedeme představit. Bližší vysvětlení bude následovat.

Naše současné bankovníctví je založeno na úvěru. Je to sice úvěr s lichvářským úrokem, kvůli tak zvanému složenému úroku, ale poskytuje lidem možnost vypůjčit si peníze v případě potřeby. Jenže když banky začnou krachovat, úvěr zmizí a peníze s ním.

Mechanismus katastrofy

Ten první krok byl, když banky dávaly stále více riskantní půjčky, bez ohledu na jejich výnosnost a splatitelnost. Manipulace úrokových sazeb, což je cena takového rizika, ještě víc ohrozila jejich finanční základ. Jistě si vzpomínáte na ty řeči o záporném úroku na vklady v bankách. Záporný úrok je spolehlivý způsob ke zničení měny. Vláda pak velké hráče vyplatí a ty malé nechá padnout.

V Americe došlo k tomu, že FDIC (pojišťovna vkladů) vytvořila podnět pro velké banky, jakousi návnadu, aby vytáhly všechny peníze z malých finančních institucí. Velké banky, o kterých se běžně říká, že jsou příliš velké na to, aby padly (too big to fail), jsou pak vyplaceny (už po několikáté) státem. Malí hráči jsou ponecháni svému osudu.

To je způsob, jak zničit banky pomocí snadných peněz. A žádné předpisy, ani směrnice nejsou schopny něčemu takovému zabránit, protože právě ty směrnice to jsou, které popsanou situaci způsobí. Ty směrnice totiž diktují vyšší riziko, považují rizikové investice za bezpečné a nakonec použijí záporný úrok na zastření následků.

Kdyby banky nemusely jednat podle směrnic a mohly se chovat naprosto volně, pak by samozřejmě na některé rizikové půjčky požadovaly vyšší úrokovou sazbu, což by jim logicky snižovalo riziko. Něco takového ale nebylo možné.

Protože ještě ke všemu nikdo nic nekupoval, obchod zamrzl kvůli COVIDu, karanténám a jiným nesmyslům, banky neměly jak získat tolik potřebný úrok. Proto začaly nakupovat vládní dluhopisy, i když úrok z nich není velký.

A pak přišla bomba: Federální rezerva (FED) začala prudce zvyšovat úrokovou sazbu. Zde si uvědomte, jak moc je to, co se děje v Americe důležité i pro nás. Americký FED začal zvyšovat úrokové sazby a naše úrokové sazby šly ihned nahoru! Jak je to možné?

Vládní dluhopisy představují dlouhodobou investici. Něco takového nemohlo nahradit ztráty, vzniklé zvýšením úroků, které musely pak být vypláceny na vklady. S penězi, vázanými v dluhopisech byly banky celkem rychle v mínusu, obzvlášť když lidé kvůli předpokládané hrozbě finančního krachu začali hromadně vybírat vklady. A pak přišly bankroty.

Další banky se začaly přidávat

[K Silicone Valley Bank](#) se přidala americká Signature Bank, First Republic Bank a dokonce i

švýcarská Credit Suisse. Americká vláda vyplatila své banky a Credit Suisse získala podstatnou finanční injekci od švýcarské vlády, ale ani to nezmírnilo situaci. Banky po celém světě zaznamenaly úbytek vkladů a pokles hodnoty jejich cenných papírů. Odborníci začali předpovídat zpomalení finančních trhů a celosvětovou finanční krizi.

Však to tak bylo plánováno od samého začátku. I sám Schwab řekl, „*nebudete mít nic ...*“

Zvýšení úrokových sazeb bylo na celý svět nanuceno údajně kvůli „odstranění inflace.“ Že něco takového není ten správný způsob, to velkým bankéřům uniklo – pokud ovšem to nebyl záměr. Zvyšování úroků naopak celou finanční krizi pouze zhoršilo.

Významný ekonom, Dr. Paul Craig Roberts se k tomu vyjádřil: „*Zvyšování úrokových sazeb Federální rezervou ... způsobuje pokles současných finančních hodnot v bankovních knihách. Pokud Federální rezerva nepřestane zvyšovat úroky, ještě více banek skončí v bankrotu.*“

Podle něho, celý přístup je špatný. Inflace měla být řešena ze strany nabídky (výrobců) a ne poptávky (spotřebitelů). Namísto tvrzení, že inflace byla způsobena příliš velkým množstvím peněz mezi lidmi (a příliš velkým utrácením, jak říkají jiní), tak si měli finančníci uvědomit, že ten pravý důvod byly nedostatečné zásoby zboží.

Dvě věci způsobily nedostatek zboží: (1) nucená karanténa, která zastavila mnohou výrobu a prodej a zničila dodavatelské řetězce a mnohé obchodníky. (2) Sankce proti Rusku (a Číně), které způsobily náhlý nedostatek životně důležitého spotřebního zboží a energie.

Jenže vyšší úrokové sazby pouze zvýší cenu veškerého zboží, čímž ještě víc omezí dodávky a celkový objem trhu.

K odvrácení inflace bylo nutné obnovit dodavatelské řetězce, odstranit veškeré zábrany obchodu, jako jsou sankce, příkazy a jim podobné a začít vyrábět co nejvíce potřebného zboží doma. Jenže americká vláda, stejně jako jejich nohsled, Evropská unie, dělají pravý opak. Jsou to naprostí ekonomičtí břídilové – jsou to lidé na nesprávných místech.

P.C. Roberts [je přesvědčen](#), že kvůli propletenosti globalistů skrze celý svět, tyto problémy, kterými Amerika prochází, se rozšíří i všude jinde. Podle něho je teď nutné, aby FED přestal se zvyšováním úrokových sazeb, protože tyto nejen že vytvářejí v bankovních knihách naprostý chaos, ale ještě ohrožují hodnotu amerického dolaru.

Bankovní sektor není bezpečný, protože pět největších amerických banek mají procento rizika vyšší, než je dvojnásobný celosvětový HDP. Něco takového není možno jen tak napravit.

Co se týče Credit Suisse, tam byla snaha zachránit co se dá drsným a nevybíravým způsobem, kdy cena jejich dluhu v hodnotě 17 miliard dolarů byla prostě odepsána. Tím pádem držitelé jejich dluhopisů přišli o všechno, zatím co investoři dostali jakési dividendy. Neboli – okradli jedny, aby přidali druhým. Asi ti druzí byli lepší „kamarádi.“

Když ptáčka lapají ...

[Americká Ministryně](#) financí, Janet Yellen začala rozšiřovat propagandu FEDu, že v případě bankovního kolapsu, americká vláda všechny postižené vyplatí. To je něco, o čem si profesor ekonomie Mark Frost myslí, že může celou situaci pouze zhoršit. Podle něho je to morální hazard. Vytvoření finančního systému, založeného na „dílčích zásobách“ způsobilo, že ani jedna banka nemůže být solventní, kdyby si všichni její zákazníci přišli vybrat peníze. Takže v podstatě se všechny banky nachází před bankrotem.

Na příklad, First Republic Bank, kalifornská komerční banka právě zažila 47% pokles svých cenných papírů. Došlo k tomu i přes to, že někteří velcí hazardní hráči z Wall Street ji honem honem zkoušeli zachránit a vložili do ní 30 miliard dolarů. Takže i přes to, že do nedávna měla 176 miliard vložených peněz (ale nedostatečné vlastní finance kvůli dílčím zásobám), a i přes svoji mohutnost a důležitost, je tato banka před krachem.

Proto když Yellenová říká, že americká vláda všechny peníze zachrání, tak pouze zkouší zmírnit panickou reakci obyvatelstva, firem a zahraničních zákazníků, aby nevytahovali z banek příliš mnoho peněz, protože jinak by všechny zkrachovaly. Podle ekonoma Frosta tím zkouší pouze přelstít veřejnost, aby nechali peníze tam, kde jsou.

Podle médií dojde ke krachu asi 25 místních a středních banek. Podle jiných odborníků se jedná o 190 banek, které se všechny mohou ocitnout v bankrotovém řízení. Není divu, že má Amerika tak velké množství právníků. Možná se na něco takového už léta připravují. Údajně jsou v Americe 4 právníci na 1 inženýra, zatím co v Japonsku jsou 4 inženýři na 1 právníka.

Zbraň, která střílí dozadu

[Něco takového](#), jako vyplatit dvě-tři zbankrotované banky je ve skutečnosti dvojsečná zbraň, která napřed zničí střelícího a pak teprve doletí k cíli. Něco takového vytváří vzor, který budou chtít všichni ostatní následovat. Vláda nemůže doopravdy očekávat, že ostatní krachující banky budou mlčky přihlížet a nebudou se dožadovat toho stejného. A vyplatit všechny krachující americké banky, to je Herkulovský úděl. Když si uvědomíme, že v těchto bankách je uloženo nějakých 19 bilionů dolarů, pak nebude snadné dostát nezodpovědně vyslovenému slibu.

Amit Seru, profesor z prestižní Stanford university [je toho názoru](#), že bankrot SV banky, Signature Bank a First Republic Bank nebudou ojedinělé. Je mnoho dalších banek, které nedokázaly odstranit zhoubný vliv příliš prudce zvyšovaných úrokových sazeb. To proto, že většina z nich vložila peníze do dlouhodobých investic, čímž ignorovaly zásadu, že čím delší vázanost investice, tím víc je citlivá na změny úrokových sazeb.

Zároveň došlo ke snížení hotovosti banek, když jejich zákazníci začali hromadně vybírat peníze. Celková tržní hodnota jejich majetků pak vytvořila finanční schodek velikosti 2 bilionů dolarů oproti stávající účetní hodnotě. Podle tohoto ukazatele jsou všechny střední a malé americké banky ohroženy nejvíc. Takže tím pádem, tisíce bank mohou v současné době kdykoliv zbankrotovat.

Další problém, kterému bude Amerika brzy čelit jsou – podle profesora Seru – komerční nemovitosti. Jejich půjčky se blíží stadiu, kdy budou potřebovat obnovení a při drasticky zvýšené úrokové sazbě nebude mnoho těch, kteří si budou moci takové půjčky dovolit. Takže i firmy začnou vbrzku bankrotovat, obzvláště ty, které uzavřely se svými nájemci dlouhodobé nájemní smlouvy, které dnes ještě nemohou změnit.

Další finanční zbraň hromadného ničení

[Mocná zbraň](#) proti nám všem jsou tak zvané „deriváty.“ Deriváty, dalo by se říci možná „odvozeniny“ jsou v tomto případě finanční instrumenty, neboli finanční smlouvy, jejichž hodnota se odvíjí od hodnoty něčeho zcela jiného. Všeobecně jsou deriváty používány na zabezpečení finanční pozice, nebo jako spekulace na pohyb hodnoty určité investice, či za účelem podpory existujícího majetku a jeho využití.

Deriváty představují daleko větší nebezpečí, než si kdo z nás dokáže představit. Není divu, že země na obou stranách Tichého oceánu se ze všech sil snaží zabránit, aby celý bankovní systém prostě nevybuchl. Švýcarská Credit Suisse, německá Deutsche Bank, spolu s krachujícími americkými

bankami mohou snadno propíchnout tu bublinu, kterou deriváty vytvořily. A pak bychom na tom byli všichni, po celém světě velice špatně.

Deriváty jsou ve skutečnosti obdoba hazardních her. Podle ekonomů je veškeré bohatství světa odhadováno na skoro 500 bilionů dolarů, což je 12 nul za tou pětistovkou, neboli **polovina jedné biliardy**. Zato dluhy, vzniklé skrze deriváty jsou odhadovány na **více než 4 biliardy dolarů**, což představuje 24 nul za tou čtyřkou. Něco takového je schopno zničit celosvětovou ekonomii jako mávnutím kouzelného proutku.

A to je přesně to, o co se dnes někdo, skrze krachující banky pokouší.

Tyto banky nejsou běžné banky, kam si lidé ukládají peníze. Jsou to investiční banky, které uložené fondy investují do nejrozumnějších akcí a podniků, což je to stejné jako hraní hazardních her ve kterémkoliv kasinu. A tak jako v kasinu, hazardní hráči jsou ti, kteří vždycky ztrácí.

Komerční banky se starají o peníze svých zákazníků, kdežto investiční banky organizují půjčování kapitálů firmám, radí jim jak peníze investovat aby vydělávaly na dividendách a spojuje ty, kteří potřebují finance s jinými, kteří chtějí finance investovat. Americký zákon Glass-Steagall od sebe tyto dva druhy banek oddělil, protože když v r. 1929 investiční trhy v Americe, známé jako Wall Street zkrachovaly, ten krach málem zničil i zbytek světa. Celý svět tehdy pocítil ten otřes a všichni společně upadli do krize. Hlavní úkol 2. světové války byla ve skutečnosti snaha o vytažení průmyslu z hlubin této katastrofy.

Přes veškerou snahu zabránit nejhoršímu existují obavy, že bankroty investičních bank stáhnou s sebou i komerční banky. Je to nevyhnutelné; je to něco jako řetězová reakce, je to přirozený následek souhrnu všech zločinů a provinění současných bankéřů, hlavně pak centrálních bankéřů a vlád, které jim to všechno umožnily.

Šedý trh s deriváty

[Deriváty jsou](#) jako domeček z karet, říká Ellen Brown, právník a zastánce bankovní reformy a alternativní medicíny. Když vytáhneme jednu kartu, celý domeček se zřítí. Je to globální kasino, dokonale propojené, kde hraje ruletu tisíce světových banek. Deriváty jsou vydávány za pojištění proti změnám trhu, jako jsou změny úroků, bankroty a podobné. Je to údajné zajištění proti riziku, kdy je riziko předáváno na vydavatele. Tím ovšem riziko nezmizí, ale zhoršuje se, když vydavatel není schopen zaplatit. Pak ztrácejí obě strany.

Bankrotující banky musí být proto vyplaceny, protože v zárodku jejich problémů jsou právě deriváty.

Americká pojišťovna bankovních vkladů, FDIC, pojišťuje všechny vklady až do výše 250 000 dolarů. Ten zbytek, nad tuto sumu, je nepojištěn, což se týká hlavně bohatých. Jenže ani sama FDIC nemá dostatek peněz, aby vyplatila všechny americké banky. Jejich fondy umožňují pokrytí ztrát pouze asi 2% ze všech pojištěných vkladů. Ten zbytek prostě nedostane nic.

Možná proto vznikl šedý trh mezi bankami, který nepodléhá žádným předpisům, ani kontrole a požadavkům úřadů. Je to jakýsi obdobný bankovní systém, stejně velký jako běžný bankovní systém a je velice důležitý pro ekonomii, protože ve skutečnosti financuje ten běžný, veřejný a předpisům podléhající bankovní systém.

Zatím co banky vytvářejí peníze z čistého vzduchu, když připsou žadateli o půjčku na jeho účet vypůjčený obnos a přitom tyto peníze často ani nemají, tak pořád ještě potřebují finance na běžný denní provoz, kdy si lidé vybírají vklady a jiní ukládají peníze. K tomu účelu je zde onen šedý bankovní systém, který požadované peníze bankám půjčuje a kterým se denně protočí jen v Americe

asi jeden bilion dolarů, což znamená 12 nul za jedničkou.

Do tohoto šedého fondu dodávají peníze právě ti, kteří mají v bankách více než 250 000 dolarů. Nemusí to být pouze fyzické osoby. Jsou to také instituční investoři, **penzijní fondy**, vládní úřady a podobní. Tyto peníze jsou pojištěny pouze bankovními zástavami půjčujících, přednostně ve formě vládních cenných papírů. Nevýhoda je, že když se některá velká banka nebo finanční společnost dostane do úderu (v Americe to byli nedávno Lehman brothers), pak půjčující, anebo jejich další věřitelé okamžitě vyberou zástavy a šedý průmysl ztratí vše.

V Americe se tomuto obdobnému bankovnímu systému říká „repo trh“ (repo market).

Podle hlášení BIS (Bank of International Settlements) je dnes ve světě za asi 80 bilionů dolarů derivátů v cizích měnách, které se blíží ke dni, kdy budou muset být přefinancovány, což bude za mnohem vyšší úroky. Tyto peníze nejsou v žádných bankovních knihách vedeny. Objevují se jen jako okrajové poznámky pod čarou. Takže deriváty, nikde nevedené a napůl tajné jsou jakási skrytá, časovaná, megatunová bomba. Protože až dojde k přefinancování za současné úrokové sazby, mnoho podniků a podnikatelů se může zhroutit.

Deriváty byly vždy považovány za bezpečné místo pro větší finance. To proto, že jejich ohrožení by znamenalo ohrožení celého bankovního systému, po celém světě. Kolaps derivátů by nebankrotoval pouze jedno-bilionový (12 nul za jedničkou) repo trh, ale spolu s ním také jedno-biliardový (24 nul za jedničkou) derivátový trh.

Jinými slovy a zkráceně, zničilo by to celý svět.

A přitom prý máme mocnou ekonomii

[Zatím co banky](#) bankrotují a inflace se žene stále do větších výšek, mluvčí Bílého domu Karine Jean-Pierre veřejně oznámila, že Bidenova administrace „vidí robustní ekonomii.“ (Asi myslela jejich vlastní, za peníze pro Ukrajinu.) Řekla dále, že vláda dělá vše co může, aby snížili výdaje pro Američany. Ne, neočekávají krizi. Naopak, vidí před sebou robustní ekonomii, což je všechno zásluha současného presidenta.

Když byla tážána, jestli bankovní bankroty ekonomii neovlivní, opakovala to, co tvrdí předseda Federální rezervy, že „ekonomie je zdravá.“

Takže podle Bílého domu, zběsilé tištění ničím nepodložených peněz nezpůsobuje inflaci. Podle jiných vládních „odborníků“ je 2% inflace dokonce jaksi prospěšná pro všechny. A Yellenová k tomu dodala, že to je naprosto v pořádku, když Biden vytáhne národní dluh až na 109% HDP. Přitom nedokáže určit hranici, kdy to v pořádku přestane být.

President Biden sám se vyjádřil velice nepřiléhavě, když řekl, že *„Za můj první rok v úřadě jsme zachránili více území a vod než kterýkoliv jiný president od Johna F. Kennedyho. Také jsme vložili velké peníze do boje proti (změně) klima. Dnes budujeme odrazný můstek tím, že ochraňujeme další přírodní divy.“* Jedna z mnoha Bidenových střel do prázdna.

Jediní, kdo nebudou finanční katastrofou zasaženi jsou Rusové. To proto, že byli sankcemi odříznuti od světového bankovního systému SWIFT. Takže sankce, které je měly zničit, jsou nakonec k jejich prospěchu.